

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Nilo. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Inter op-
nari esse, mul-
tum in-
severis.

modum didiceris , quodd opinari aliquid esse, non est aliquid esse: cura potius vt facias, ac non tantum dicas.

Timotheo Lectori. 4.

Ex iis certaminibus, quæ abs te obeuntur, vir eximie, hoc persuasum habe, res præsentēs velut stadium quoddam, quod in aspectu minimè cadat, proponi: in quo nobis non cum sensilibus feris, sed cum perturbacionibus, quæ animo & ratione intelliguntur, certamen est. Quæ quidem si robur illud, quo præditi sumus, superent, non corpori duntaxat periculum creant, verum animæ ipsi mortem accersunt: sin autem superentur, atque in fugam se conuertant, ingentes coronas ac prædicaciones consequemur. Et quidem hîc quoque persæpè: post autem, omninò. Quandoquidem futuro xuo præmia concedita sunt, quemadmodum huic stadia & arcene.

Futuri
eni sunt
præmia,
huius stadia.

Nilo. 5.

Si diuina aracula synceram & perfectam viuendi rationem significant, superuacanca est curiosior inquisitio, iis, qui prudenter in eorum lectione versantur. Quocirca si cibos & vestitum monastica vitæ, iuxta Deum perfectæ, omnibusque numeris absolutæ, in Ioanne Baptista didicimus: pilis, si fieri potest, ad obtegendum corpus contenti erimus, herbarum autem ac folioru summatibus ad exigua minimeque redundantem alimoniam, ac vires. Sin autem hæc imbecillitatem nostram excedunt, tum necessitatis omnis, tum rationis viuendi, ac perfectionis adipiscendæ forma nobis ac regula sit, quod Antistes censuerit atque imperarit.

Matth. 3.
Marc. 4.

Vrsenuphio. 6.

Psal. 74.

Calix in manu Domini, vini meri plenus mixto. Hoc diuino oraculo iusta remuneratio designatur, quæ humanitate quidem ac misericordia temperatur, ad ciendam iis pœnitentiam, qui peccatis delectantur (Inclinabit enim ex hoc in hoc, hoc est, ex benignitate, in illud suppliciu quod sceleribus debetur.) At ne nos negligentia atque inertia dediti, cum iustitie

μαζαν, ὅτι ἔ τὸ ἰερασμα εἶναι, εἰνάτι βεβί
παρὰ τὴ μάλλον, καὶ μὴ μόνον λέγε.

Τιμοθέω ἀναγνώτη. δ.

Πελοπόν μετέρχη ἄλλων, θαυμάσιε, ἐξ
πέπεισο, σταδίον ἡμῖν τὰ παρόντα φορο-
πίθεσθαι ἀόρατον, ἐν ᾧ θελοῖς οὐκ ἀφο-
δοιοῖς, ἀλλὰ νοητοῖς τοῖς πάθεσι
παραλαλοῦμεν ἅπερ εἰ τῆς ἐν ἡμῖν
ρώμης κρατήσῃσιν, ἕ μέρει τῆ σωμα-
τος οἴσῃσι τὸν κίνδυνον, ἀλλ' αὐτῇ τῇ
ψυχῇ τὸν θάνατον φέροντι. εἰ δὲ κρα-
τηθῶσι καὶ δραπτεύσῃσι, σφάρακι καὶ
ἀναρήσεων μεγάλων τευξόμεθα. καὶ
ἐν ταῦθα μὲν πολλάκις, μετὰ ταῦτα
δὲ πάντως ἐπειδὴ τὰ ἐπαθλα ὁ μέλ-
λων αἰὼν ἐμπετίσεται, ὡς ἔπος τὰ
σκάμματα.

σεκίασ.

ισωσ.

Νείλω. ε.

Εἰ οἱ θεοὶ θεσημοὶ σημάσιοι τ' ἀ-
κρίβεια, ἀριτήη ἀφ' ἑργος ζήτησις
τοῖς νενεχῶς τῆς ἀναγνώσεσιν. εἰ
τοῖνυ καὶ ἐρώματα καὶ ἐοδήματα τ' καὶ
θεὸν πελείας ἀσκήσεως ἐν Ἰωάννη τῷ
βαπτιστῇ ἑσαυδωθημὸν θελεῖ μὲν, εἰ
οἶόν τε πρὸς σκέπη ἀρκεοθησόμεθα.
ἀχρέμοσι δὲ βοτανῶν καὶ φύλλων πρὸς
ὀλίγην τροφήν καὶ δυνάμιν καὶ ἀπέ-
ειπον. εἰ δὲ ταῦτα δι' ἀδυναμίαν μεί-
ζονα τύπος ἡμῖν ἔστω καὶ χρείας ἀπέ-
σις καὶ ἀλαίτης, καὶ τελειώσεως, ἢ τῆ
παραστάτος δοκιμασία καὶ κέλευσις.

Ούρσενφίω. 6.

Τὸ ποτήριον ἐν χειρὶ κυεῖς αἶνῃ ἀ-
κράτε πλήρες κεραισματος, τὴν δι-
χῆσαι σημάσει ὁ θεὸς θεσημὸς ἀπαπό-
δοσιν, καρνωδὴν μὲν φιλανθρωπία
πρὸς μέλα μέλαια τῆς χαυρόντων τοῖς
ἀμαρτήμασιν. ἐκλίνε γὰρ ἐκ τῆς
εἰς τῆτο, ἐκ τῆς φιλανθρωπίας διλο-
ρόπι, εἰς τὴν χρεωστικὴν τοῖς πλάσ-
μασι πτωχία καὶ διχῆσαι κρίσιν. ἀλλ'
ἴνα